El passeig de les Oques / Punt de reunió d'un grup d'avis de Castelló d'Empúries

Els enginyers de la Moncloa

En un racó de Castelló, un grup d'avis soluciona "de paraula" la política local

CASTELLÓ D'EMPÚRIES
MAIRENA RIVAS

La conversa, aquest matí, gira a l'entorn dels cargols. Un veí n'ha agafat deu quilos i ha passat per aquí, pel passeig de les Oques, amb la moto, per explicar-ho als *enginyers de la Moncloa*. La Moncloa és un racó d'aquest passeig de Castelló d'Empúries on, sens dubte, es cou el bo i millor de la política local, i *els enginyers* és el nom amb què es coneix un grup d'avis que, en les seves tertúlies, solucionen "de paraula" els problemes del poble, com diu un d'ells, Miquel Mont, "i de la nació", com afegeix un altre, Isidre Bolasell. Els agrada que els anomenin enginyers, perquè, de fet, són uns grans aficionats a detectar anomalies urbanístiques. Han fet un seguiment exhaustiu de les obres de desdoblament de la comarcal C-260 –alguns d'ells fins i tot a peu de carretera– i encara ara consideren que hi ha coses que es podrien haver fet millor. "Tot s'ha fet diferent de com nosaltres haviem dit", ironitza Josep Malla.

Els enginyers de la Moncloa comencen a arribar pels volts de les onze del matí i xerren de les coses que passen a Castelló i de les coses que els passen a ells mateixos, tot i que eviten parlar de temes domèstics. "De casa, dels néts i de coses així no en diem gaire res, la veritat", confessen tots a una. Aquesta vintena de jubilats fa més de deu anys que mantenen la rutina diària d'asseure's una estona al voltant d'una taula de pedra rodona. "No ens posem mai d'acord en res", somriu Miquel Golobardes, un dels dotze avis que avui ha acudit a la cita matinal.

La sembra de mongetes

A més de parlar dels cargols, aquest matí han plantejat com a tema de conversa l'activitat a l'hort i, certament, cadascú hi diu la seva. "Fixa't que gairebé tots ens hem dedicat a la pagesia i, això de sembrar les mongetes, cadascú ho fa a la seva manera. Ni en això aconseguim posar-nos d'acord", ironitzen. I no s'estan de mostrar-se preocupats perquè creuen que els Aiguamolls són "massa severs". "Les coses han canviat molt, d'uns anys cap aquí. Abans, podies anar a pescar franquets, anguiles. Era una cosa maca de fer, que ara ja no podem fer", lamenta Miquel Vidal. I tots recorden una anècdota que va passar a Jaume Viusà relacionada amb la protecció de l'entorn. "Em van posar una multa de 15.000 pessetes per haver aparcat el cotxe a Can Comes, a la platja. Sembla que vaig entrar una roda massa endins de la sorra. Un altre dia, per evitar que em tornessin a multar, vaig deixar el cotxe darrere d'una duna, i des d'on era jo, no el podia veure. Quan vaig tornar al cotxe, me l'havien esbotzat i m'havien robat un munt de coses de dins", relata Jaume Viusà.

L'opinió dels enginyers de la Moncloa es té molt en compte a Castelló. L'anterior govern tenia per costum escoltar-se aquests avis, perquè ells sempre saben quins són els carrers en els quals hi ha sots o on és que cal arreglar una paperera, per citar algun exemple. I ara, amb el canvi de govern, també se segueix aquesta tònica consistorial. Fa pocs dies, un regidor, Jesús del Val, va fer-los una visita, a la Moncloa, i els va dir que si tenien coneixement d'algun problema en el qual pogués intervenir l'Ajuntament que li ho fessin saber.

Les reunions no fallen mai

Unes vegades, la colla d'*enginyers* és més gran i d'altres, més petita, però les reunions de la Moncloa no fallen mai. Aquests dies, troben a faltar Fernando Arnau, un dels impulsors de les trobades i encarregat de cuinar en els dinars que els enginyers celebren un cop al mes. "Uns dies fem peixatada; uns altres, cargolada; també hem fet musclades i, a vegades, preparem cam a la brasa", explica Jaume Charles. No hi ha dones, a la Moncloa, perquè segons diuen ells, "sempre volen manar". "Potser, algun dia, ha vingut alguna de les nostres dones al dinar mensual, i aquell dia són senyores", afegeixen.

I, parlant de dinar, quan són dos quarts d'una del migdia, els avis *tanquen* la Moncloa, i uns en bici i uns altres a peu, cadascú va a casa seva, perquè és hora de dinar. S'acaba, doncs, la sessió, fins demà.

ROGER LLETJÓS

Els jubilats castellonins es reuneixen al voltant d'una taula rodona de pedra

D'esquerra a dreta, dotze dels avis de la Moncloa: Salvador Vidal, Joaquim Barceló, Isidre Bolasell, Miquel Golobardes, Josep Malla, Jaume Charles, Miquel Mont, Miquel Vidal, Isidre Sala, Ramon Serra, Lluís Vallsmadella i Jaume Viusà.

ROGER LLETJÓS

Els avis van demanar a l'anterior govern una escala per poder passejar pel marge de la Muga

L'«escala Sanllehí»

Els enginyers de la Moncloa van demanar a l'anterior govern que els construís una escala per poder baixar des del passeig de les Oques fins al passeig de vora la Muga. Cada vegada que els avis volien caminar pel marge del riu es trobaven que havien de trampejar el terraplè per arribar-hi. L'estructura es va fer, i es va adequar una barana de fusta, i els enginyers l'han batejada com l'*escala Sanllehí*.